

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá ekokritickou interpretací dvou nedávno vydaných a kritiky oceňovaných románů, *In Ascension* (2023) od Martina MacInnesa a *Our Wives Under the Sea* (2022) od Julie Armfield. Cílem je zasadit tyto romány do kontextu ekokritiky a ukázat, jak oba autoři dovedně zachycují neustálou vzájemnou výměnu a vliv mezi lidstvem a přírodním světem, s převládajícím akcentem na mořské prostředí. Teoretická část této práce se pouští do komplexního zkoumání ekokritiky, se zvláštním důrazem na oblast modré ekokritiky, materiální ekokritiky a konceptu transkorporality. Dále objasňuje koncept antropocénu jako zastřešujícího termínu pro identifikaci a řešení lidského působení na geologii, biodiverzitu, ekosystémy a klimatu Země. Následující praktická část nabízí literární interpretaci podpořenou poznatky zhodnocenými v teoretické části. Snaží se prozkoumat předložené koncepty a témata a ukázat, jak oba romány propojují osobní, rodinné a intimní vztahy s vazbami a vztahy k přírodnímu prostředí. V závěru této práce nahlížíme komparativní optikou na oba romány a porovnáváme je v jejich přístupu k propojenosti lidstva a přírody.

KLÍČOVÁ SLOVA

Julia Armfield, *Our Wives Under the Sea*, Martin MacInnes, *In Ascension*, Materiální ekokritika, Transkorporalita, Antropocén, Vzájemná propojenost, Oceán, Hybridita, Cykl

